

ЗА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Избивани, преследвани, въдворявани, съдени, затваряни, изселвани, национализирани, ограбвани, изключвани, уволнявани, разработвани, наблюдавани, пренебрегвани и изолирани – такава е съдбата на жертвите на тоталитарния комунистически режим между 1944–1989 г., част от онази видима и невидима репресия, стоварила се върху хиляди българи и техните семейства, които със своята находчивост, упоритост, предприемчивост и труд са изграждали основите на България до деветосептемврийския преврат. Българи, които комунистическият режим нарече „бивши хора“, копирайки политиката и тактиката на болшевиките в съветска Русия за разправа с класовия враг – представители на буржоазните партии, дипломати, армейски офицери, банкери, индустриалци, предприемачи, търговци, заможни селяни и чифликчии, държавни и общински служители до идването на комунистите на власт, адвокати с отнети права, изключени студенти и др.

Случилото се с тези не бивши хора, а стойностни личности, и преди всичко родолюбци и истински патриоти, представители на политическия, военния, интелектуалния и стопанския елит на България, общественици и дарители, остана незаслужено в забвение повече от четвърт век след краха на тоталитарната комунистическа система у нас. По една или друга причина. До 2017 г., когато излезе изследването ни „Бивши хора“.

Огромният интерес към него и обиколките, които предприехме с книгата в страната, ни вдъхновиха и задължиха да продължим. Да изследваме непроучени до момента архиви на репресивния апарат на Българската комунистическа партия, да надникнем в регионалните държавни архиви, да се срещаме с наследници на бивши хора, да откриваме спомени за тях и да събираме свидетелства.

Така се появи още една важна страница от големия разказ за истината за комунизма и неговите жертви – настоящата книга „Погубената България“. Ние сме убедени, че 30 години след началото на края на тоталитарното управление на БКП у нас е изключително важно да се събере паметта за онези, които понесоха ударите на комунистическия режим заедно с техните семейства и наследници.

Дължим им го! След отказа от лустрация, след липсата на справедливост и правосъдие за престъпленията на комунизма, след късното отваряне на досиетата на сътрудниците на Държавна сигурност и след като България е последната държава от страните в Централна и Източна Евро-

па, попаднали в съветска орбита в края на Втората световна война, в която тепърва предстои младите поколения да изучават антихуманната тоталитарна комунистическа система с нови знания, термини и понятия.

Възкресяването на паметта за хората от погубената България е важен момент от нашето днес и нашето утре като нация, защото тази памет ни дава и поуки, и образци на поведение на личности в моменти на изпитания, когато те са отстоявали общочовешки ценности в мрака на комунистическата държава концлагер, задушавала свободата за близо половин век.

От авторите